

Sygn. akt VIII K 50/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Śnieżko

Protokolant Sylwia Mulewska

przy udziale Prokuratora Magdaleny Szepietowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2016 roku sprawy

M. T., syna M. i O. z domu A.,

urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 lutego 2016 roku o godzinie 17.14 na drodze publicznej w miejscowości W., gmina M., kierował samochodem osobowym marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości 1,36 mg/dm³ i 1,38 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

I. Oskarżonego M. T. uznaje za winnego popełnienia powyższego czynu i za to na mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 40 (czterdzieści) godzin w stosunku miesięcznym.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat.

III. Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 lutego 2016 roku.

IV. Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami postępowania w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt VIII K 50/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

M. T. zamieszkuje wraz z rodziną w miejscowości S., gmina N., gdzie prowadzi niewielkie gospodarstwo rolne. W dniu 4 lutego 2016 roku około godziny 14.00 wypił znaczną ilość alkoholu. Tego samego dnia około godziny 17.00 w W.

wsiadł za kierownicę samochodu marki M. (...) i postanowił pojechać nim do K., a następnie do domu do S.. Po kilku minutach jazdy podczas kierowania samochodem marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o godzinie 17.14 został zatrzymany w W. do kontroli przez funkcjonariuszy Policji. Policjanci poddali zatrzymanego badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyniki badania wykazały, iż znajdował się on w stanie nietrzeźwości wynoszącym: I wynik o godzinie 17.29 – 1,36 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, II wynik o godzinie 17.32 - 1,38 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Policjant zatrzymał prawo jazdy M. T. wystawiając mu stosowne pokwitowanie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego M. T. (k. 23v), zeznań świadka policjanta M. P. (k. 23v-24, 21v), notatki urzędowej (k. 1), protokołu użycia alkometru (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), kopii prawa jazdy (k. 4), danych osobopoznawczych (k. 8, 10), karty karnej (k. 16), zaświadczeń z Urzędu Gminy w N. (k. 12, 13) oraz pozostałych dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy.

M. T., zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak też stając przed Sądem (k. 23v), przyznał się w całości do popełnienia zarzuconego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Natomiast przed sądem złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Opisał, że w dniu 4 lutego 2016 roku około godziny 14.00 wypił kilka piw. Następnie około godziny 17.00 wsiadł za kierownicę samochodu marki M. (...) i ruszył nim z W. w kierunku K., a następnie miał jechać do domu do S.. Kilka minut po rozpoczęciu jazdy w W. podczas kierowania samochodem został zatrzymany do kontroli przez funkcjonariuszy Policji. Policjanci poddali go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, a wyniki badania wykazały, iż znajdował się on w stanie nietrzeźwości.

Sąd zważył, co następuje.

Wyjaśnienia oskarżonego należy uznać za wiarygodne, albowiem znajdują one odzwierciedlenie w innych zebranych w niniejszej sprawie dowodach i w zestawieniu z nimi tworzą wzajemnie uzupełniającą się całość.

Wyjaśnienia oskarżonego, zdaniem Sądu, znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności w zeznaniach świadka M. P. (k. 23v-24, 21v), protokole użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 2), oraz notatce urzędowej (k. 1), a jednocześnie tworzą wspólnie z powyższymi dowodami spójną i logiczną całość. Oskarżony nie kwestionował wyniku badania alkometrem oraz wyjaśnił w jaki sposób i kiedy wprowadził się w stan nietrzeźwości. Wyjaśnienia oskarżonego co do okoliczności związanych z zatrzymaniem go do kontroli korespondują z treścią zeznań świadka M. P. i notatki urzędowej (k. 1) odzwierciedlających przebieg tejże kontroli. Z treści protokołu użycia alkometru wynika, że podczas zatrzymania do kontroli znajdował się on w stanie nietrzeźwości wynoszącym: I wynik o godzinie 17.29 – 1,36 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, II wynik o godzinie 17.32 - 1,38 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

M. T. przyznał, iż kierował samochodem po spożyciu alkoholu w postaci piwa, a badanie alkometrem wykazało, iż zawartość alkoholu wynosiła 1,36 mg/dm³ i 1,38 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, czyli odpowiadała definicji stanu nietrzeźwości określonej w przepisie art. 115 § 16 kodeksu karnego. Zważywszy na fakt, iż - jak wynika z notatki urzędowej (k. 1) - oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej około godziny 17.14, a pierwsze badanie alkometrem miało miejsce o godzinie 17.29, czyli po 15 minutach od zaprzestania przez niego jazdy, należało uznać, iż w czasie prowadzenia pojazdu znajdował się on w stanie nietrzeźwości, tym bardziej, że stężenie alkoholu było wysokie (ponad 5-krotnie przekraczało minimalny poziom stanu nietrzeźwości 0,5 promila we krwi) i wykazywało tendencję wzrastającą.

Reasumując powyższe po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zarówno wina oskarżonego M. T., jak też okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu, nie budzą zdaniem Sądu żadnych wątpliwości.

Sąd podzielił również kwalifikację prawną postawionego oskarżonemu zarzutu w akcie oskarżenia. Oskarżony prowadząc samochód osobowy w stanie nietrzeźwości wypełnił znamiona czynu określonego w art. 178a § 1 kodeksu

karnego, a zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przypisanie mu winy umyślnej przy popełnieniu powyższego czynu. Oskarżony wiedział, iż na skutek wypicia znacznej ilości alkoholu wprawił się w stan nietrzeźwości a mimo tego prowadził w tym stanie samochód.

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd kierował się zatem swoim uznaniem, granicami przewidzianymi w ustawie oraz ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu jako wysoki. Jednocześnie miał również na uwadze cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, jak i w ramach prewencji indywidualnej.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wynikający z potencjalnego zagrożenia jakie zachowanie oskarżonego wywołało dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu, jak i z faktu, iż oskarżony świadomy zagrożenia, jakie wywołuje kierowanie pojazdami w stanie nietrzeźwości, przed rozpoczęciem jazdy wprawił się w wysoki stan nietrzeźwości, lekceważąc sobie bezpieczeństwo innych osób i wykazał lekceważącą postawę wobec norm prawnych. Podkreślenia wymaga bardzo wysoki poziom nietrzeźwości (1,36 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu) i fakt, iż wykazywał on tendencję wzrastającą. Czyn, którego się dopuścił cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości, m.in. z uwagi na wysokie stężenie alkoholu stwierdzone w jego organizmie, jak też zagrożenie dla innych uczestników ruchu wywołane jego zachowaniem (realne niebezpieczeństwo wypadku).

Jednocześnie Sąd poczytał jako okoliczność łagodzącą, że oskarżony nie był wcześniej karany (k. 16). Czyn oskarżonego stanowił w jego dotychczasowym życiu zdarzenie wyjątkowe, odbiegające od dotychczasowego nienagannego trybu życia, zaś jego ujemne następstwa są niewielkie. Na jego korzyść przemawia również, że jest osobą prowadzącą uczciwy tryb życia. Sąd wziął także pod uwagę, że oskarżony od początku nie unikał odpowiedzialności za popełnione przestępstwo. Należało również zauważyć, iż oskarżony poruszał się drogą o bardzo małym natężeniu ruchu, więc niebezpieczeństwo wypadku nie było duże.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk kara 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 40 (czterdzieści) godzin w stosunku miesięcznym jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, stopnia jego winy i osiągnięciu celu z zakresu prewencji szczególnej i ogólnej. Podkreślenia wymaga, iż oskarżony swoim działaniem wykazał rażące lekceważenie podstawowych zasad porządku prawnego. W tej sytuacji Sąd doszedł do wniosku, iż orzeczona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz stopnia jego zawinienia.

Na mocy art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, tj. na minimalny okres przewidziany powyższym przepisem. Wyrokując w tym względzie Sąd kierował się przede wszystkim dotychczasową niekaralnością oskarżonego, miał na względzie, że powyższy czyn stanowi w jego życiu zdarzenie zupełnie wyjątkowe i rażąco odbiegające od jego dotychczasowego postępowania. Ponadto wziął pod uwagę, iż oskarżony od początku nie unikał odpowiedzialności za popełnione przestępstwo. Jednocześnie Sąd miał na uwadze wysokie stężenie alkoholu we krwi. Każdy kierowca musi bezwzględnie zdawać sobie sprawę z zagrożenia, jakie niesie dla bezpieczeństwa jego i innych uczestników ruchu drogowego prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości, kiedy zmysły odpowiedzialne za szybkość reakcji, procesy myślowe oraz inne zachowania wpływające na bezpieczeństwo w ruchu są przytępione działaniem alkoholu. Osoba taka musi sobie również uświadamiać, iż prowadząc pojazd po uprzednim spożyciu alkoholu spotka się z konsekwencjami karnymi takiego postępowania.

Sąd na mocy art. 63 § 4 kodeksu karnego na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4.02.2016 roku.

Obligatoryjne było orzeczenie wobec skazanego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Mając na uwadze niezbyt wysokie dochody oskarżonego Sąd orzekł świadczenie

pieniężne w minimalnej kwocie przewidzianej za to przestępstwo przepisami kodeksu karnego, tj. w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych.

Sąd nie orzekał w stosunku do oskarżonego podania wyroku do publicznej wiadomości, gdyż uznał, iż byłoby to niecelowe. W sprawach o kierowanie pojazdami w stanie nietrzeźwości celowość zastosowania środka karnego z art. 50 kk istnieje, gdy mają one szczególny charakter. Orzeczenie podania wyroku do publicznej wiadomości jest celowe przede wszystkim w sprawach znanych opinii publicznej, budzących szersze zainteresowanie czy wręcz bulwersujących społeczeństwo, jak też osób powszechnie znanych na danym terenie z racji pełnionych funkcji, wykonywanego zawodu, czy prowadzonej działalności. Analiza materiału w niniejszej sprawie wskazuje, że nie można oskarżonego uznać za osobę publiczną. W ocenie Sądu ani charakter przedmiotowej sprawy, ani też osoba sprawcy, nie uzasadniają orzeczenia środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości.

W oparciu o przepis art. 627 kpk obciążono oskarżonego kosztami procesu, a o wysokości opłaty orzeczono w oparciu o przepis art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).